

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Terapia logopedyczna
Kierunek:	Logopedia z audiologią, II stopień [4 sem], stacjonarny, praktyczny, rozpoczęty w: 2013
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Terapia logopedyczna. Emisja głosu.
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Kostecka Wanda, dr
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	1,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	średnio zaawansowany
Wstępne wymagania:	Konwersatorium z emisji głosu, techniki mówienia i kultury żywego słowa.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia laboratoryjne • pokaz • warsztaty grupowe
Zakres tematów:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do problematyki emisji głosu, techniki mówienia i kultury słowa. 2. Oddychanie jako zjawisko intelektualne. 3. Powstawanie i emiotowanie głosu. 4. Artykulacja jako proces formułowania dźwięków mowy. 5. Profilaktyka i higiena głosu. 6. Ćwiczenia aparatu oddechowego. 7. Ćwiczenia proawidłowej emisji głosu. 8. Ćwiczenia poprawnej realizacji samogłosek i spółgłosek. 9. Frazowanie i akcentowanie tekstu prozaicznego.
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • zaliczenie praktyczne
Warunki zaliczenia:	ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)
Literatura:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kram J., 1995, <i>Zarys kultury żywego słowa</i>, Warszawa: WSiP. 2. Mikuta M., 1963, <i>Kultura żywego słowa</i>, Warszawa: PZWS. 3. Szkiełkowska A., Kazanecka E., 2011, <i>Emisja głosu wskazówki metodyczne</i>, Warszawa: IFPS, Uniwersytet Medyczny F. Chopina. 4. Stuart C., 2002, <i>Sztuka przemawiania i prezentacji</i>, Poznań: KiW. 5. Toczyska B., 1992, <i>Kama makaka ma! Wyprawki dykcyjne</i>, Gdańsk: Uniwersytet Gdański. 6. Toczyska B., 2000, <i>Elementarne ćwiczenia dykcji</i>, Gdańsk: Wyd. Podkowa. 7. Toczyska B., 2006, <i>Sarabanda w chaszcach</i>, Gdańsk: Wyd. Podkowa. 8. Toczyska B., 2007, <i>Głośno i wyraźnie. 9 lekcji dobrego mówienia</i>, Gdańsk: GWP. 9. Tarasiewicz B., 2003, <i>Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu</i>, Kraków: UNIVERSITAS. 10. Walencik-Topiłko A., 2009, <i>Głos jako narzędzie. Materiały do ćwiczeń emisji głosu dla osób pracujących głosem i nad głosem</i>, Gdańsk: Harmonia.
Dodatkowe informacje:	-
Modułowe efekty kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> 02 Student, który zaliczył przedmiot buduje modele diagnozy i terapii logopedycznej w związku z zaburzeniami sprawności komunikacyjnych w przypadku różnych zaburzeń mowy. 03 Student, który zaliczył przedmiot zna zasady konstruowania logopedycznych narzędzi diagnostyczno – terapeutycznych stosowanych w zaburzeniach komunikacji. 07 Student, który zaliczył przedmiot jest zdolny do pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi w strukturach służby zdrowia i oświaty. 08 Student, który zaliczył przedmiot dba o wizerunek zawodowy logopedy.